

Σε καμπή βρίσκεται το Κυπριακό **42 χρόνια** μετά την εισβολή του τουρκικού στρατού τον **Ιούλη του 1974**. Μία εισβολή που ήταν η συνέχεια του **πραξικοπήματος Σαμψών** στη Κύπρο που οργάνωσε η ελληνική Χούντα. Ο πόλεμος και η δράση των ακροδεξιών παραστρατιωτικών, η προσφυγιά, τα απανωτά πλήγματα στα δημοκρατικά δικαιώματα, η διαίρεση της Κύπρου ήταν το αποτέλεσμα των εθνικιστικών ανταγωνισμών που τροφοδότησε η αστική τάξη σε Ελλάδα και Τουρκία.

Η συνεχιζόμενη στρατιωτική παρουσία ελληνικού και τουρκικού στρατού στο νότιο και βόρειο τμήμα του νησιού μαζί με τον έλεγχο του **2% της Κύπρου από τη Βρετανία** με τη μορφή βάσεων σε Ακρωτήρι και Δεκελί, σηματοδοτούν τη διαρκή ιμπεριαλιστική παρουσία στο νησί.

Η **ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ** το 2003 όχι μόνο δεν έλυσε το Κυπριακό, αλλά αντίθετα όξυνε τους ανταγωνισμούς στο νησί και στις μέρες της κρίσης τη βύθισε σε μνημόνιο με αντεργατικά μέτρα με ευθύνη και υλοποίηση της «κυβερνώσας Αριστεράς» του ΑΚΕΛ και της δεξιάς του Αναστασιάδη.

Σήμερα οι ιμπεριαλιστές **ΗΠΑ-ΕΕ-NATO** απεργάζονται νέα σχέδια δήθεν λύσης του κυπριακού. Όπως έδειξε και το σχέδιο Ανάν, αυτά τα σχέδια αφήνουν στο περιθώριο το λαό, συντηρούν την εθνική και θρησκευτική διαίρεση, επιβάλλουν τον έλεγχο και την επιτροπεία από τους ιμπεριαλιστές. Ειδικά σήμερα κάθε παρόμοια εξέλιξη είναι διπλά επικίνδυνη, καθώς οι ενδοϊμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί και οι τυχодиωκτισμοί των αστικών τάξεων της Αν. Μεσογείου φέρνουν πόλεμο, προσφυγιά, φτώχεια, εθνικιστικό μίσος και εκμετάλλευση.

Η μόνη λύση για το Κυπριακό είναι μία **Κύπρος ενιαία κι ανεξάρτητη, έξω από την ΕΕ, χωρίς ξένους στρατούς, βάσεις και εγγυήτριες δυνάμεις, με πλήρη ισοτιμία των κοινοτήτων της**. Μόνο έτσι θα οικοδομήσουν ένα κοινό μέλλον η ελληνοκυπριακή και τουρκοκυπριακή κοινότητα που δεν μπορεί παρά να έρθει μέσα από τον αγώνα ενάντια στο εθνικιστικό μίσος και την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Η ελπίδα βρίσκεται στον **κοινό αγώνα των λαών σε Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο ενάντια σε κεφάλαιο, ιμπεριαλισμό, πόλεμο, ρατσισμό, εθνικισμό και φασιστική απειλή, για την ειρήνη, την ελευθερία και το τέλος της εκμετάλλευσης που η προοπτική του σοσιαλισμού μπορεί να εξασφαλίσει**.